

[A. C. Mortensen.]

forslagene til velvillig Behandling i et Udvalg. Jeg synes, efter at have hørt det ærede Medlem Hr. Mads Larsen og det ærede Medlem Hr. Ulrich, at der er Haab om, at vi kan faa noget ud af dem, selv om vi skulde undvære det ærede Medlem Hr. Kjærgaard-Jensens værdifulde Bistand.

Kjærgaard-Jensen: Jeg skal fatte mig meget kort. Jeg vil begynde med det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen, som talte om, at en agitatorisk Overdrivelse som den, man lige havde hørt mig præstere, i lange Tider ikke havde været hørt i dette høje Ting. Ja, saa tror jeg, det ærede Medlem ikke lægger Mærke til, hvad der siges, naar Medlemmer af hans Parti taler i denne Sal, ellers kunde han faa Lejlighed til adskillige Gange at høre betydelig værre agitatoriske Overdrivelser end dem, jeg har præsteret.

Det ærede Medlem sagde, at jeg havde sagt, det var Mejeribrugets vigtigste Interesse at fabrikere Flødeis. Det er ganske fejlagtigt, det har jeg ikke sagt et Muk om. Naar jeg har talt om Mejeribrugets vigtigste Interesse, har jeg dermed ment, at Mejeribrugets vigtigste Interesse er, at naar der lovgives for Mejeribruget, skal den Linie, der hidtil har været fulgt i Mejerilovgivning, holdes ren. Det er det, jeg har sagt med Hensyn til Mejeribrugets vigtigste Interesse og Lovgivningen.

Det ærede Medlem Hr. Ulrich talte om, at jeg havde overdrevet i min Fremstilling, og at det ikke var Mejerierne, der havde begyndt paa Ice-Cream-Fabrikationen. Jeg ved ikke, hvem der har begyndt, om det er Mejerierne eller Margarinefabrikkerne, men der har i hvert Fald været meget lidt Forskel paa det Tidspunkt, de har begyndt. Jeg ved i hvert Fald, det var Mejerierne, der tog Initiativet til at faa afholdt et Kursus, for at de amerikanske Metoder, som var fremkommet, kunde blive gjort kendte herhjemme indenfor Mejeribruget, og et saadant Kursus blev afholdt i Aarhus i 1926.

Men det er heller slet ikke det, hvem der har været de første, og hvem der har været de sidste, der er Kærnen i Sagen. Jeg tror overhovedet ikke, det ærede Medlem Hr. Ulrich er klar over, hvad det er, det her drejer sig om. Vi ønsker overhovedet ikke, at Mejerierne skal have Monopol paa at fabrikere Flødeis, nej, enhver skal have Lov til at fabrikere Flødeis, men han skal bare ikke have Lov til at lave det paa samme Sted, hvor der laves

Kunstprodukter, hvor der laves Surrogater, hvor der laves Margarine eller kunstig Flødeis.

Mejeriernes Organisationer protesterer med Urette, siger det ærede Medlem Hr. Ulrich. Det er et Spørgsmaal, om det ærede Medlem er i Stand til at afgøre, om Mejeriorganisationerne protesterer med Urette. Det ærede Medlem gav, synes jeg, i hele sin Tale tydeligt Udtryk for, at han overhovedet ikke var klar over, hvad det var, Mejeribruget ønskede.

Det ærede Medlem Hr. Trier sagde, at under Forhandlingerne var det kommet frem, at Mejerierne ikke havde noget imod at komme ind under Fabriktilsynet, det skulde blot være ens for alle. Mon det nu passer helt, mon det nu var saadan, det virkelig laa? Det, der skete, var, at der fremkom et Kompromisforslag om, at Mejerierne, naar de lavede Flødeis, skulde ind under Fabriktilsynet paa den Maade, at Hærdningsrummet skulde ind under dette Tilsyn. Det var det, man gik med til; men man gik ikke med til, at Fabriktilsynet skulde have Tilsyn med hele Mejeriet.

Det ærede Medlem Hr. Trier talte om, at Mejerierne optog den ene Fabrikation efter den anden. Det passer jo aldeles ikke. Mejerierne optager ikke den ene Fabrikation efter den anden, Mejerierne holder sig til de Produkter, som er naturlige Mejeriprodukter, dem, de hele Tiden har arbejdet med, og Produktionen af Ice-Cream eller Flødeis er et fuldstændig naturligt Led i hele Udviklingen, ikke alene herhjemme, men Verden over, hvor Mejerierne har taget den Fabrikation op i Kraft af, at Produktet for Hovedpartens Vedkommende er et rent Mejeriprodukt.

Den højtærede Minister sagde, at jeg havde talt, som om Ulykkerne vilde vælte ind over Landet, hvis dette Lovforslag blev gennemført. Det har jeg ikke talt det allermindste om, den højtærede Minister maa have misforstaaet mig fuldstændig. Den højtærede Minister talte noget om, at Lovforslaget havde ligget i Landstinget i 2 Aar, og det maatte jeg jo bebrejde den forhenværende Landbrugsminister. Hvad var Grunden til, at Lovforslaget laa saa længe i Landstinget? Det tror jeg, den højtærede Minister skulde spørge de Medlemmer af hans Parti om, som var Medlemmer af Udvalget der. Det var netop den højtærede Ministers Partifæller, som forhalede Sagen, saaledes at Lovforslaget ikke kom igennem paa et tidligere Tidspunkt.